

From: "5.1.2.e @freedom.nl" <5.1.2.e @freedom.nl>
Date: Monday, December 1, 2025, 6:45 PM
To: EK-postbus <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: cie SZW / ongrondwettelijkheid lopende korting minima

Attachments:

251201 aan kabinetsinformatier over ongrondwettelijke korting minimum (van Nieuwhof).pdf

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e @freedom.nl. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte Commissie voor SZW van de Eerste Kamer,

Hierbij vraag ik uw aandacht voor bijgaande signalering van de ongrondwettelijkheid van de lopende korting op de minima. Deze stuurde ik vandaag aan de kabinetsinformatier.

Met vriendelijke groeten,

5.1.2.e

5.1.2.e

5.1.2.e

AAN De kabinetsinformatuur
p/a Tweede Kamer, t.a.v. Bureau Woordvoering Kabinetsformatie
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

datum 1 december 2025
kenmerk lopende korting op de minima is ongrondwettelijk, dient gerepareerd
aangehecht DvhN-artikel 23-10-2025 plus grafiek van de lopende korting
afschrift beide Kamers, Raad van State

Geachte kabinets(in)formateur, geachte bouwers aan een kabinet,

Op dit moment loopt een ongrondwettelijke korting van zo'n 12,5% op de minima.

Daarmee wordt het minimum van een stel in stapjes gelijkgesteld aan een eenpersoons minimumloon (zonder de arbeidskorting).

Zowel rechtsstatelijk als menselijk is deze korting een *faux pas* van jewelste.

De denkfouten waarop deze berust, resulteren in discriminatie — het tegendeel van elementair fatsoen en 'omkijken naar'.

Zie voor de ongrondwettelijkheid het slot van aangehecht kort, helder artikel.

Zie voor de korting zelf het laatste aangehechte blad.

Deze korting, waar de politiek tot dusver geen raad mee weet, dient onmiddellijk gerepareerd. Het partnervormig gat in de bijstand dient gedicht.

Hoogachtend,

5.1.2.e

5.1.2.e

5.1.2.e @freedom.nl

DVHN

CONTACT

DIGITALE KRANT

SERVICE

VOORPAGINA

NET BINNEN

MIJN GEMEENTE

GRONINGEN

DRENTHE

PODCAST

(

>

ZOEKEN

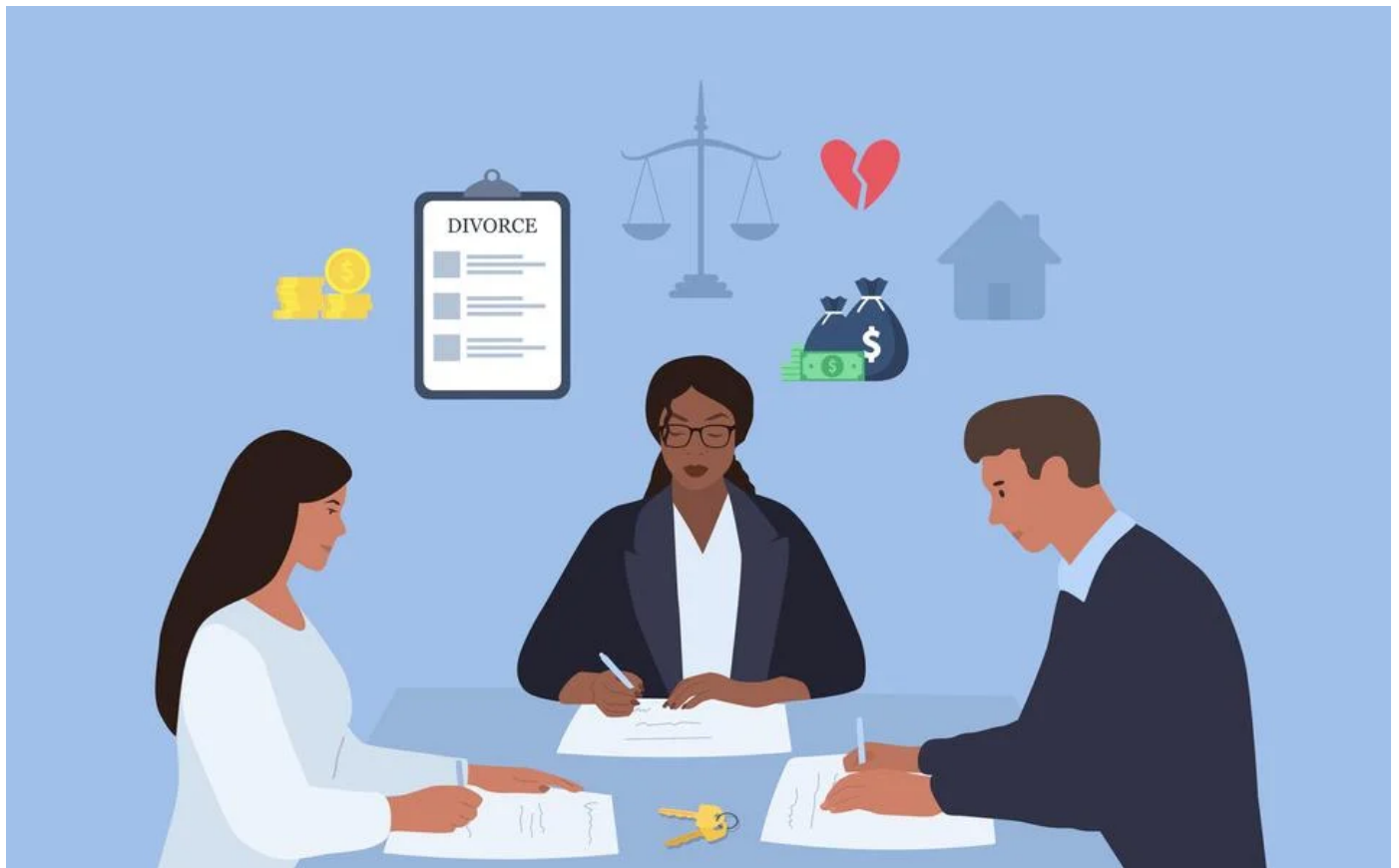
Met alleen 'de meeste stemmen gelden' krijg je onrecht – twee krasse voorbeelden | opinie

Peter Nieuwhof ·

23 oktober 2025, 7:10 · [Opinie](#)

Deel dit artikel

'Dat belasting ongelijke gevallen gelijk behandelt, geeft bijvoorbeeld financiële zorgen bij scheiding.'
Foto: Shutterstock

De overheid houdt zich niet altijd aan de grondwettelijke bepaling dat je gelijke gevallen gelijk moet behandelen en ongelijke gevallen ongelijk, stelt Peter Nieuwhof. Hij geeft twee voorbeelden waarin volgens hem de economie, het ik, prevaleert boven rechtvaardigheid en de solidariteit van de groep.

Lees meer over

Opinie

De spelregels in Nederland, de grondwet, zijn aangenomen met twee derde van de stemmen (en in totaal ook nog eens twee keer behandeld met verkiezingen voor de Tweede Kamer ertussen). Ze zijn een handboek, met een extra slot op de deur, om te zorgen dat mensen niet tussen de wielen van de overheid kunnen raken.

De super-regel in de grondwet, artikel 1, zegt dat je gelijke gevallen gelijk moet behandelen en ongelijke gevallen ongelijk. Wie bestuurt en wetten maakt, moet zich daaraan houden,

zelf opletten dat alles binnen de lijnen blijft, ook al is er een meerderheid van stemmen. Het gaat hier om bescherming van ieders bestaanszekerheid (grondrechten).

Nou hoort een beetje verschil maken (bijvoorbeeld wat 'prikkelsubsidie') bij het leven, maar het moet wel smeerolie blijven, anders wordt het al gauw erg oneerlijk. Zoals in de twee volgende voorbeelden.

Draagkracht en solidariteit

Even vooraf: de ene euro is de andere niet. Voor een miljonair is een extra euro minder waard dan diezelfde euro voor iemand met een laag inkomen. De draagkracht van de miljonair is groter, daardoor kan hij zonder extra offer meer belasting betalen.

Net zo maakt het door het verschil in kosten uit in wat voor huishouden je leeft. Een stel heeft meer nodig dan een alleenstaande. Maar per persoon is de partner goedkoper uit dan de alleenstaande. De verhouding is in veel regelingen (AOW, bijstand) 70 procent voor de alleenstaande en 50 procent per partner, samen 100 procent. Dit is gewone solidariteit, men (de groep) houdt rekening met elkaars draagkracht.

Iedereen alleenstaand voor de belasting

In de vorige eeuw zag je die verhouding in de belastingvrije voet, het deel van het inkomen dat werd vrijgelaten om de basiskosten van levensonderhoud van te betalen. Al sinds de 80-er jaren werd gepleit voor economische zelfstandigheid van vrouwen: voor individuele belasting.

'Dat belasting ongelijke gevallen gelijk behandelt, geeft bijvoorbeeld financiële zorgen bij scheiding.' Foto: Shutterstock

In 2001 werd de vrije voet omgezet in een algemene heffingskorting (AHK) per persoon. Maar voor een stel waarvan een partner geen of weinig inkomen had, bleef het mogelijk om de ongebruikte AHK terug te krijgen van de belasting van de (meest)verdienende partner.

‘Aanrechtsubsidie’

Dit rekening houden met de draagkracht van het huishouden werd, denigrerend, ‘aanrechtsubsidie’ genoemd. Velen vonden dat die moest verdwijnen om de partner tot werken te dwingen. Hij werd afgeschaft in stapjes van 2008 tot en met 2022.

Resultaat: de belasting behandelt ongelijke gevallen gelijk. Dat is tegen de grondwet, ofwel discriminatie.

Dit geeft bijvoorbeeld financiële zorgen bij scheiding; ook moeten zo (alleenstaande) starters op de woningmarkt het afleggen tegen de relatief minder belaste tweeverdieners. Hier telt de economie, het ik, niet de rechtvaardigheid, de solidariteit van de groep.

Bijstand 12,5 procent gekort

Voor de VVD was de afschaffing van de aanrechtsubsidie reden om die ook in de bijstand af te willen schaffen. Rutte I (VVD, CDA en PVV) zorgde er met de beslissende stem van de SGP voor dat die werd geschrapt uit de berekening van het netto minimum (van een stel uit het brutominimumloon).

Dat begon in 2012 en duurt tot 2039, in halfjaarlijkse stapjes. In totaal gaat het om zo’n 12,5 procent korting. In 2039 heeft het stel in huidige euro’s zo’n 255 per maand ingeleverd, nu is dat al 108.

Hier toont zich de onverschillige hardvochtigheid die we kennen van de toeslagenaffaire en het gasdossier. Kamerbreed werd en wordt nog steeds niet (h)erkend dat het kenmerk van iemand in de bijstand is dat die zich geen inkomen kan verwerven. Dus dat je niet door een deel van het vangnet weg te halen van een stel kunt eisen dat ze ineens wél die tweede AHK verwerven. Natuurlijk kun je wel eisen dat ze verdienen; daarvoor is de arbeidsplicht.

Discriminatie

Kortom: door geen rekening te houden met de uitzonderingspositie van mensen in de bijstand, worden ongelijke gevallen gelijk behandeld. Dat is discriminatie.

Evenmin wordt (h)erkend dat de algemene regel van de individualisering betekent: beide een inkomen, dus in de normberekening elk de helft (van het minimumloon) en elk een AHK – precies zoals de bijstand al wordt uitbetaald. Kortom: door voor mensen met bijstand geen rekening te houden met de algemene regel worden gelijke gevallen ongelijk behandeld. Ook dit is discriminatie.

Peter Nieuwhof uit Groningen is gepensioneerd jurist, eerder onder meer beleidsontwerper studiefinanciering en sociaal raadsman

Gea (60) verrast met prijs voor haar weggeefwinkel: 'Voor sommige gezinnen eerste stap uit de eenzaamheid'

[Lees dit artikel](#)

Hoogeveen werkt aan digitaal 'Meedoenplatform' voor inwoners met een

**afbouw algemene heffingskorting (AHK) in normberekening minimum (niet: AOW):
van 2 x AHK naar 1 x AHK in het (netto) referentieminimumloon over 2012 - 2039**

